

Bulgara esperantisto

ОРГАН НА БЪЛГАРСКИЯ ЕСПЕРАНТСКИ СЪЮЗ И БЪЛГ. ЕСПЕРАНТСКА КООПЕРАЦИЯ

ГОДИНА 24-а

С О Ф И Я, октомври 1946 год.

БРОЙ 4

П О З И В

КЪМ БЪЛГАРСКИТЕ ЕСПЕРАНТИСТКИ И ЕСПЕРАНТИСТИ

Нашите есперантисти, съидейници и приятели, следвайки демократичните традиции на есперантското движение, гласуваха на 8 септември за Народната република.

Но тази наша чиста и свята Народна република трябва да бъде укрепена, да ѝ се даде здрава основа, и за това е необходимо да бъде избрано Велико народно събрание, което да изработи нейния основен закон — новата републиканска конституция.

Българските есперантисти със своята героична борба против фашизма до 9 септември 1944 година и с участието си в изграждането на новата държава, общественост и стопанско възстановяване, останаха последователни на заветите на своите другари, загинали в борбата за нов, свободен и прекрасен живот.

В изборите за Велико народно събрание на 27. X. 1946 г. всички есперантисти ще гласуват за най-смелите, верни и предани народни синове и дъщери, между които не малък брой са есперантисти. С това те ще помогнат да бъде избрано такова Велико народно събрание, което да изработи демократична народна републиканска конституция, да проведе закони, с които ще се осигури и осъществи всестранният прогрес и разцвет на нашата млада република, ще бъде издигната нашата национална просвета и култура на небивала висота.

Така есперантистите, приятелите и симпатизантите на есперанто ще затвърдят сегашните благоприятни условия за развитието на нашето светло дело, ще са сигурни, че правото на събрания, на слово, на печат и кореспондиране ще ни бъде гарантирано.

Есперантисти!

Гласувайте за кандидатите на Отечествения фронт, защото благодарение властта на нашия Отечествен фронт ние съществуваме и се развиваме!

Нито един глас за предателската и реакционна опозиция, която предава нашите национални интереси!

Гласувайте за най-изпитаните борци против мракобесието, реакцията и фашизма, гласувайте за най-последователните борци за справедлив, демократичен и траен мир и разбирателство между народите!

Да живее Отечественият фронт и неговият основоположник, вождът и учителят на българския народ — Георги Димитров!

Да живее Народната република България!

Да живее и цъфти нашето светло есперантско дело!

ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТ НА БЪЛГАРСКИЯ ЕСПЕРАНТСКИ СЪЮЗ

София, октомври 1946 г.

ПРЕД НАСТЪПВАЩИЯ СЕЗОН

Конгресът мина. Сега настъпва сезонът за най-плодотворна работа. Настъпва есента, зимата и най-ранната пролет, които благоприятствуват да се развърне широка просветна дейност. Навсякъде, където има есперантски дружества и отделни есперантисти, трябва да се уредят пропагандични събрания, разяснителни срещи, в които да се изтъкне значението на международния език и неговата роля в международното кореспондиране. А на всички е добре известно значението на това кореспондиране за изясняване демократичното развитие на нашата родина.

След като умело бъде проведена тази пропагандична дейност, естествен неин резултат е откриването на курсове за изучаване на езика. Нека постъпим така, че откриването и закриването на курсовете да бъде превърнато в едно малко празненство за нашата кауза. Така постъпва Софийското дружество и резултатите са добри. След като се вземат няколко урока, добре е да се пристъпи към самото непосредствено кореспондиране. Адреси на чуждестранни есперантисти или на наши съидейници от различните краища на страната се

поместват редовно в сп. „Internacia Kulturo“, което трябва да се получава от всички есперантисти. Започва се с най-лесни теми и постепенно работата се задълбочава, като се пишат най-разнообразни неща из живота на народа, неговите борби и стремежи към изграждане на по-добър и щастлив живот. По-интересните писма, които се получават, ще бъде добре да се превеждат и поместват в стенни вестници, в местната или софийска преса или пък да се изпращат за поместване в „Bulgara Esperantisto“.

Постъпили така, ние ще осмислим нашата дейност, ще направим по-интересни курсовете, ще задържим вниманието на курсистите до край, ще бъдем полезни и за себе си и за народа си. То се знае, че с това не се изчерпва всичко, което бихме могли да направим. Колективният ум може да измисли и нещо още по-добро и по-резултатно. Добре е да ни се съобщават почините и постиженията както на отделните съидейници, така и на дружествата.

Ние от сърце пожелаваме на нашите другари благодатна жътва през настъпващия сезон.

Ив. Сарафов

ДЕЛОТО НА 29-Я ЕСПЕРАНТСКИ КОНГРЕС В АСЕНОВГРАД

Конгресът бе открит тържествено на 25. VIII. 1946 г., 9 часа сутринта в салона на добре известната у нас тютюнева кооперация „Асенова крепост“, в живописно разположения в полите на Родопите край р. Асеница гостоприемнен град Асеновград.

Военната музика изсвири националния, славянския и есперантския химни, след което председателят на местния конгресен комитет Йордан Точев с кратко слово обяви конгреса за открит и предложи за почетен президиум: Сталин, Тито, Г. Димитров, м-р председателя К. Георгиев, м-ра на информацията и изкуствата Димо Казанов, м-ра на народното просвещение Стоян Костурков, а за делови президиум: Никола Алексиев — София,

председател, подпредседатели: Д-р Вук Йованович — Загреб, Йосиф Петрин — Букурещ, Николай Василков — Пловдив, Атанас Марков — Асеновград, Никола Михайлов — Бургас, Петър Тошков — Батак; секретари: Веска Сколуфанова — Варна, Панайот Панайотов — София, Иван Батаклиев — Пловдив, Стефан Рашков — Севлиево.

Председателят на конгресното бюро даде думата на председателя на Бълг. Есперантски Съюз проф. Ст. Джуджев, който между другото каза:

— Ние, българските есперантисти, отново се събираме на своя втори свободен (29) конгрес след един четиригодишен застои, за да си дадем равносметка за нашата дейност, да

отчетем нашите грешки и успехи, да си дадем обещание за по-широка и ползотворна работа през следващата година. Нашето движение намира подкрепа в съвременната общественост и затова есперанто се разпространява бързо у нас. Българските есперантисти живеят с разбиранията, радостите, скърбите, стремежите и идеите на своя народ. На лице са много признаци, които ни карат да вярваме, че се намираме пред прага на един златен век за есперантското движение. Нека не забравяме жертвите, които даде нашето движение и на първо място пионерът на есперанто в Асеновград — Давид Сасонов. Нека не остане кътче от нашата родина, където да не проникне есперанто.

След това конгресът бе поздравен с пламенни думи от Асен Тороманов, представител на окол. комитет на ОФ и на окол. комитет на РП(к); от Генко Гюлев, представител на обл. съвет на кооперациите и българските партизани, есперантист и бивш политкомисар на бригадата „В. Коларов“, сега председател на тют. кооперация „Асенова крепост“; от д-р Вук Иванович, майор от югославските освободителни войски, подпредседател на югославската есперантска федерация; от майор Алексиев, есперантист, който поднесе приветствия от народната войска; от Ахмед Аскер, есперантист, от страна на турското малцинство; от Васил Дърваров, представител на социал-демократическата партия; от Г. Налбантов, директор на гимназията; от Петко Кюркчиев, от радикалната партия; от Йордан Ковачев, от Вегетарианския съюз; от Иван Илиев, от ОЗИПС; от Петър Лилков, от железничари и моряци; от Шефков, директор на Б. Н. Банка — Асеновградски клон; от Стефан Трифонов, учител, от Труд. земед. кооп. стопанство „Г. Димитров“ в с. Ръжево Конаре.

Председателят прочете получените писмени приветствия и телеграми от Англия, Франция, Унгария, Холандия, Чехословашко, Румъния, Любляна, Върховния читалищен съюз, от есперантисти-арменци, и от отделни дружества и съидейници.

Конгресистите, начело с плакати:

„Да живее република България!“ „Искаме връщане на западна Тракия!“, взеха участие в общата манифестация на демократичната младеж, уредена от околийския комитет на същата.

След обед заседанието продължи във Военния клуб, на което се избраха комисии за пълномощията, резолюциите и бюджета.

Секретарят на БЕС Асен Григоров направи доклад за дейността на Съюза през изтеклата година, от който бе видно, че Съюзът върви неспирно напред. Богдана Попова прочете доклада на контролната комисия. В разискванията взеха участие мнозина съидейници, които изказаха ценни мисли във връзка с отчета. Реши се конгресната година да съвпада с календарната и да се работи за създаването на единна международна демократична есперантска организация, като IEL и ЦЕА се обединят. Получени са вече сведения, че са направени опити в това отношение. ЦК и КК бяха освободени от отговорност.

На 26 август заседанието продължи с доклад на комисииите: по пълномощията (от 38 редовно отчетени дружества представени са 23 с 81 делегати), по резолюцията (поместена в брой 3 на „В. Е.“), по бюджета, който бе приет, както бе представен, за 4 месеца до края на 1946 год., а за 1947 год. да се свика още в началото й 30-ият юбилеен конгрес, който ще гласува бюджета за тази година. Ако не може да се свика конгресът, ще се утрои гласуваният за 1946 г. бюджет.

В това време пристигна румънската делегация, водачът на която Й. Д. Петрин, подпредседател на Румънския есперантски съюз, поднесе горещи приветствия от страна на румънските есперантисти. Реши се за четирите месеца (IX, X, XI, XII) 1946 г. членският внос към съюза за всеки член да бъде 50 лв.; за същото време абонаментът на „I. К.“ да бъде 150 лв. при 16 стр. месечно. От 1. I. 1947 г. абонаментът на „В. Е.“ да бъде 120 лева годишно, а членският внос 250 лева, като в тази сума се включва и абонаментът на „В. Е.“. От тях 200 лв. са за съюза и 50 лева за дружеството. Членският внос може да се плаща на

части. През януари 1947 г. да се свика конференция, която ще определи датата на конгреса.

Прие се типовият устав на дружествата и уставът на БЕС, като се нанесоха незначителни поправки.

Председателят прочете получената от министра на информацията и изкуствата г. Димо Казасов телеграма, който сърдечно поздравява конгреса и съжालява, че е служебно възпрепятствуван да присъствува.

Бе избран нов ЦК, в който влязоха: Д-р Стоян Джуджев, Асен Григоров, Иван Сарафов, Д-р Ат. Д. Атанасов — Агро, Витали Юлзари, Свилен Соколов, Евстати Цифудов; подгласници: Петър Лилков, Борис Величков, Младен Николов. Контр. комисия: Иван Илиев, Нано Нанов, Атанас Николов; подгласници: Райна Константинова, Минко Цонковски.

Конгресът изпрати поздравителни телеграми до основоположника на ОФ Георги Димитров, м-р председателя Кимон Георгиев, Българската делегация на мирната конференция в Париж, м-ра на информацията и изкуствата Димо Казасов, 25-ия конгрес на българските слепи, м-ра на просветата Стоян Костурков, Тодор Павлов — регент на България, Йосиф Броз Тито, Д-р Петре Гроза, радио София, радио Варна и окол. комитет на ОФ — Асеновград.

При повишено настроение конгресът бе закрит с пожелание за неспирна и резултатна работа за делото на есперанто.

Бе устроена екскурзия с автобуси до Нареченските бани и историческия Бачковски манастир, която бе проведена отлично и остави неизгладими впечатления у всички. — Съобщава С.

В ПОМОЩ НА МЕЖДУНАРОДНИЯ КОРЕСПОНДЕНТ

Най-изпъкващите събития през текущия месец, които заслужават и трябва да бъдат предмет на всички наши кореспонденции и писма за чужбина, са несъмнено провъзгласяването на Народната република, изборите за Велико народно събрание (на есперанто *Konstituanta Parlamento*) и новата народна демократична конституция.

Особено трябва да изтъкваме в нашите кореспонденции принципите, които са легнали в основата на новата конституция. С новата конституция се закрепват и утвърждават всички политически, економически и културно-просветни завоевания, изтръгнати от народа след дълги борби с цената на много жертви.

В кореспонденциите си за чужбина трябва да покажем демократичните

положения, които сега се въвеждат в новата конституция: пълното равноправие с мъжа на българската жена; даването избирателни права на младежите, навършили 18 години, на войниците, офицерите, военнослужащите, на народните милиционери; издигането на труда като основен общественостопански фактор; закрилата, която се дава на придобитата чрез труд и спестовност частна собственост; равноправието за всички граждани пред законите; наказването на всяка проповед на расова, национална и религиозна ненавист и пр.

Разяснения, статии и други материали по проекто-конституцията всеки може да намери в нашата демократична преса или да поиска от местните комитети на Отечествения фронт или от която и да е масова организация.

„МЕЖДУНАРОДНА КУЛТУРА“ ПРЕЗ СЛЕДНАТА 1946/1947 Г. ЩЕ ИЗЛЕЗЕ В 16 КНИЖКИ!

„МЕЖДУНАРОДНА КУЛТУРА“, най-разпространеното прогресивно и антифашистко списание, излизащо на есперанто, през 1946—1947 година ще излезе в 16 книжки от по 16 страници и ще струва само 500 лева. По този начин относителната му цена значително се намалява, като се вземе предвид, че миналата година абонатите получиха само 10 книжки, при абонамент 400 лв.

Списание то ще бъде значително подобро, ще съдържа много международен материал и интересни илюстрации. То ще се списва в демократичен, прогресивен и антифашистки дух, при разширен редакционен комитет.

Съдейници! Абонирайте се масово, с което ще помогнете за изграждането на международната демократична солидарност и за успех на нашето прогресивно есперантско движение!

Изпратете още днес вашия абонамент до редакцията на „МЕЖДУНАРОДНА КУЛТУРА“ — ул. „Граф Игнатиев“ 2, София.

КЪМ НАШИТЕ СЪИДЕЙНИЦИ УЧИЛИЩНИ ИНСПЕКТОРИ И УЧИТЕЛИ

За успешното и широко разпространение на езика есперанто най-голяма роля може да изиграе училището. От голямо значение би било да се въведе есперанто като факултативен предмет в училищата. Началото трябва да поставят малките народи, защото големите народи смятат своя език за световен.

Като доказателство, че есперанто подпомага обучението, оживява преподаването на езиците, на история и география, ни показва опитът на учителката Елизабета Хач в английския град Еклес. Същото ни показва и международната конференция за преподаването на есперанто в училищата, свикана през 1922 г. в Женева.

Австрийското министерство на просветата е дало съгласието си да въведе есперанто в училищата. В официалните му известия са обнародвани учебните планове за есперанто. Тази есен ще бъдат произведени първите държавни изпити за учители по есперанто. В различните степени училища имат право да предават есперанто само специалисти, издържали изпита си за учители.

На конференцията на училищните инспектори, състояла се в София от 21 до 25. IX. т. г. се оказа, че има голям брой наши съидейници, например: Хр. Петров, обл. инспектор Варна, Ат. Бояджиев — околийски инспектор в Омуртаг, Злати Захариев — Поморие, Дим. Стоянов, Петрич, Ат. Марков и Георги Димитров, Асеновград, Георги Арачийски, Пещера, Петко Радев, Първомай, Мара Пуховска, I Варненска околия, Кр. Георгиев, Попово. Възможно е да има и други, имената на които не знаем. Броят на учителите есперантисти у нас е още по-голям. Налага се да се отпочне организирана и планова работа за въвеждането на есперанто в училищата у нас.

Затова ние замолваме всички училищни инспектори в страната да направят следното:

1. Да отправят циркуляр-запитване до основните учители в околията, кои

от тях са есперантисти и биха могли да преподават факултативно есперанто на ученици от IV отделение и II прогимназиален клас.

След получаване на сведенията, последните да се съобщят в Министерството на народното просвещение — Дирекция на основното образование.

2. Замолват се училищните инспектори да подпишат и изпратят в Министерството на народното просвещение — Дирекция на основното образование следното изложение:

До М-вото на нар. просвещение
Дирекция на осн. образование
София

Моля Ви да наредите де се въведе преподаването на есперанто за учениците от IV отделение и II прогимназиален клас, факултативно, т. е. там, където се намерят учители-есперантисти и където се явят ученици, желаещи да изучават есперанто.

Обучението ще бъде пробно, с цел да се види тия ученици, които минат курса по есперанто, какъв успех ще покажат следната година при изучаването на чужд език (руски, френски, английски и пр.).

Мотиви за това искане:

1. Есперанто е логичен и планов език, с крайно опростена граматика и рационализиран начин на словообразуване и затова представлява стъпало, основа за лесното изучаване по-нататък на други езици (установено експериментално в гр. Еклес, Англия, Женева и др.).

2. Есперанто беше въведен факултативно и у нас в реалните гимназии през демократичния режим на Ал. Стамболийски от тогавашния министър на народното просвещение Ст. Омарчевски. Преподаването на езика даде отлични резултати и много от учениците, изучавали езика, сега заемат ръководни места в държавното управление.

3. Есперанто играе особено важна възпитателна роля при международното кореспондиране на учениците (Младежки Червен Кръст и др.). Това

кореспондиране от своя страна подпомага оживяването на обучението по история, география, моралните дисциплини и др. Подобни опити са направили наши учители-есперантисти (Панайот Ботев — Свищовско и др.) и резултатите от тях са отлични.

гр. . .

С почит:

Замолваме от друга страна нашите съидейници — учители да не чакат окръжно от своите началници — училищните инспектори, а веднага да започнат преподаването на езика в своите училища, да приложат междушколската кореспонденция, като из-

пращат в чужбина рисунки, илюстрирани картички, литературни детски съчинения, ръкоделия, ръчна работа и др. Интересните писма да превеждат и изпращат до редакциите на детските списания или до учителските вестници. Нека всички колеги ни осведомяват за своите постижения, които при възможност ще бъдат обнародвани в списанието, за да станат достояние на всички наши съидейници. Тези материали и резултати в последствие ще бъдат използвани пред Министерството на народното просвещение, Висшия учебен съвет и други висши държавни институции, пред разни конференции и пр.

ЗАСЕДАНИЕ НА УЧИТЕЛИТЕ ЕСПЕРАНТИСТИ В АСЕНОВГРАД

На 26 август 1946 год. се състоя заседанието на учителите есперантисти в България. Присъствуваха 18 души делегати. Разискванията се водиха само на есперанто. Заседанието протече при следния дневен ред:

1. Обмяна на практически опит.
2. План за предстояща дейност.

По първа точка от дневния ред докладваха следните съидейници:

1) Симеон Хесапчиев — Севлиево. Работи от десетина години между учениците от Севлиевската гимназия. За извършената работа на края на учебната година докладвал до директора на гимназията. Курсистите веднага започвали да кореспондират с чужбина.

2) Цанко Мургин — с. Галиче, Оряховско. На 8. I. 1946 г. есперантистите в с. Галиче основали есперантско дружество „Verda pionigo“ От чужбина получили (от 3. VIII. 1942 г. до 9. IX. 1944 г.) 76 писма и пощенски картички, много цветни картички, фотографии, изгледи, списания (3), книги (6), географически карти (3), политически новини и пр.

Ето съдържанието на една пощенска картичка, която има най-кратък текст в сравнение с другите: „По случай голямата победа при Харков, ние ви изпращаме бодри поздравии: Иво Боровечки — железничар, Загреб.“

Новооснованото еспер. д-во „Verda pionigo“ влязло във връзка с ЕМОС, ОРПС, РМС, спортното дружество, като ги свързало със съответните организации от Франция, Холандия, Швеция и Египет. Влезли във връзка още и с испански есперантисти в Франция. До сега за 8 месеца получили 82 писма и редовно получавали три чуждестранни есперантски списания.

3) Пенчо Петров — Пловдив. В училищния стенвестник писал статия за есперанто. Всред учениците имало добра почва за работа.

4) Минчо Михайлов — Карнобат. Открил миналата учебна година курс за начеващи, но поради заетост дал ръководството на курса на един партизанин-есперантист. Водили кореспонденция от името на ЕМОС при гимназията.

5) Стоил Кацарски — от Асеновградско. Преди 10 години свързал класа си с един клас от едно румънско училище. Учениците си разменили тетрадки и рисунки.

6) Атанас Марков — Асеновград. Предавал есперанто, но през последните години на фашизма нямал възможност да упражнява езика и станало така, че учениците напреднали повече от своя учител. Той ги свързал чрез един полски учител с ученици от СССР и получили книги от там.

7) Атанас Маджиров — Панагюрище. Открил курс в 1941 год. Но скоро след това полицията разгонила курса и разтурила еспер. д-во. Пре 1946 г. открил курс в гимназията.

8) Зора Младенова — Ханс, Варна. През 1924 година водила курс. Кoresпондирали с Полша, Германия и Румъния.

9) Иван Сарафов — София. Когато бил учител в Плевен организиран размяна на неща между неговите ученици и тези от чужбина (Япония, Франция и др.).

10) Зафирка Димитрова — Сливен. Отворила курс в читалището с 40 ду-

ши. Усвоилите езика веднага го прилагали чрез кореспонденция.

По точка втора конференцията взе резолюция, с която се иска да се прилага есперанто чрез колективна кореспонденция с чужбина, както и да се обменя практически опит с чуждестранните колеги. В летните лагери на ОРПС да се изучава есперанто; да се настоява пред Министерството на земеделието и народното просвещение езикът да се въведе в земеделските гимназии, както и факултативно да се изучава в IV отделение и II клас на основните училища и във всички класове на средните училища.

Съобщава Цанко Мургин

Из есперантските кореспонденции

РАБОТНИЦИТЕ ОТ ЕДНА ЧЕХОСЛОВАШКА ФАБРИКА ДО СВОИТЕ БЪЛГАРСКИ ДРУГАРИ

ДА НАПРАВИМ НЕВЪЗМОЖНА ЕДНА НОВА НАПАДАТЕЛНА ВОЙНА!

В отговор на едно писмо, което 280 работници от книжно-мукавената фабрика в Княжево, София, са изпратили в Чехословакия, работниците от „Р. Кубик“, фабрика за хартия, целулоза и картон в Прага—Бубенец, са изпратили колективно писмо, в което между другото се казва:

Действително, войната е свършена, но и до сега още не е сключен мир, който така силно желаем. Ние знаем много добре, какво значение ще има този мир за целия трудещ се свят и какво той ще означава за нас като членове на славянските народи. Нашето желание е да бъде сключен траен мир, който веднаж завинаги ще направи невъзможна каквато и да била нападателна война.

Целият трудещ се свят трябва да издигне високо глас не само за действителен и истински мир, но и за истинска демокрация и истинска свобода. И за вас, както и за нас, като славяни, най-належащо е да изградим истинско братство между всички славянски народи под покровителството на нашия велик славянски съюзник и освободител — СССР.

Също и ние, в нашето национализирано предприятие, днес работим с

радост и ентузиазъм, знаейки, че работим преди всичко за себе си, за държавата и народа. Ние вярваме, че с общи усилия и задръжен труд ще успеем да преодолеем всички начални трудности и с това ще осигурим щастливото бъдеще на цялата нация и на държавата.

От името на всички трудещи се в нашата национализирана фабрика ви пожелаваме най-добри успехи в усилията ви да построите демократична и свободна България.

ФАБРИЧЕН КОМИТЕТ
(следват 30 подписа)

IEL kaj UEA. На 21 и 22 юли 1946 год. в гр. Берн се е състояло събрание между представителите на IEL и UEA, за да се споразумеят за сливането на двете организации и да престане делът и двойствеността в есперантското движение.

След двудневни твърде приятелски разисквания е била намерена благоприятна основа, която ще бъде представена на двата комитета.

Участували са: С. С. Голдсмит, Ханс Якоб, Ханс Кюрщайнер, Г. Ротак.

Председателствувал заседанието — Проф. Едмонд Прива.

bulgara esperantisto

ОРГАН НА БЪЛГАРСКИЯ ЕСПЕРАНТСКИ СЪЮЗ и на
БЪЛГАРСКАТА ЕСПЕРАНТСКА КООПЕРАЦИЯ

Полугодишен абонамент 60 лв. • Отделен брой 10 лв.
Редактира комитет • Отг. редактор ИВ. САРАФОВ
Адрес: ул. Граф Игнатиев 2, София • Пош. чек.
сметка 1133

БЕЗПЛАТНИ ОБЯВИ

Всеки български съдейник, който внесе 500 лв. абонамент за съюзното издание „Международна Култура“ 1946—1947 г., има право да изпрати обява от 10 думи вкл. адреса, която да бъде поместена безплатно, по реда на постъпването в редакцията.

Абонаментът тази година е относително много по-евтин от миналата година, тъй като списанието ще излезе в 16 броя, докато миналата година излязоха само 10 броя, при абонамент 400 лв.

Съдейници, възползвайте се от изгодния случай! Изпратете веднага 500 лева абонамент по чекова сметка 1133 на Съюза!

КООПЕРАЦИЯТА Е ВЕЧНА

Народната пословица „Капка по капка вир става“ е твърде поучителна. Сам човек е слаб да постигне нещо, но с общи усилия се правят чудеса. Преди 100 години Рочдалските пионери поставиха началото на първата кооперация, едно начало много скромно, но днес Съюзът на английските кооперации представя със своите разклонения такова огромно предприятие, каквото ние мъчно можем да си представим.

През 1921 г. у нас се основа есперантска кооперация под название „Есперантско кооп. д-во в България“. По една или друга причина тя не можа да просъществува. Но кооперативната идея не умря, защото кооперацията е вечна. През 1945 г. се основа нова кооперация. Нейното съществуване е още много скромно. Но нека се надяваме, че сега тя ще бъде дейно подкрепена и в нея ще се влеят материалните сили и възможности, ако не на всички, то поне на една огромна част от българските есперантисти. Има изгледи да се намери имущество и на старата кооперация и при добро желание ще се потърсят пътища и начини за предаването на това забравено имущество на новата есперантска кооперация. По тоя път на обединение на есперантските сили и възвръщане вярата у старите есперантисти, че внесените им пари в дялов капитал не са загубени, ще се даде силен тласък на кооперативното есперантско движение, то ще намери своя правилен път и ще може да осъще-

стви голяма част от поставените си задачи.

Струва ни се, че е излишно да отправяме позив за подкрепа. Работливите пчели без апели и подканвания неуморно събират мед и изграждат своите пити, като ни дават нагледен пример какво могат да направят обединените усилия. Дружествата в цялата страна и отделните есперантисти не трябва нито за момент да престават да подпомагат кооперацията в набиране на дялов капитал и резервен фонд.

Кооперацията е вечна, тя не умира, но тя може да завехне, да бъде анемична, ако не вливаме живителни сили в нейната кръв.

За да крепне, за да се развива, ние трябва да я подпомагаме дейно и то не на думи, а с дела. Делата красят всяко човешко начинание. Те са мерилото за успеха на която и да било организация. Прочее, на работа!

Иван Сарафов

НАЙ-ДОБРИЯТ ПОДАРЪК ЗА ВАШИТЕ КОРЕСПОНДЕНТИ В ЧУЖБИНА!

Всеки предплатил абонат на „Международна Култура“ може да изпрати на чуждестранния си кореспондент отделни броеве на списанието, чрез редакцията. За случая е необходимо само да се пише до редакцията да експедира на адреса на кореспондента съответния брой или броеве, които редовният абонат заплаща по намалена цена 30 лева екземпляра. Същевременно съобщавайте номера на квитанцията, срещу която сте заплатили пълния си абонамент за 1946—1947 год.

Абонирайте се веднага за втората годишнина 1946—1947 на „Международна Култура“, за да се възползвате от правото на броеве по намалена цена!